

ددي كتاب pdf كوونكي عبدالشكور
احمدى ستاسو د دوعاوو په فينال

ڪتابڪوونو ۽ قصا ۽ نونو

ڪيول

دكتور عايش القرنى

زبان

مولوي قاري روح الله "صافي"

فاضل جامعہ دارالعلوم حقانيہ

مکتبہ بنو الجرم
مسکد، چنگوٹ، ایسٹ اوون
مسکد، وارپ لادو، اوون، حنک
0300-9395919
0306-7616569

Download from: aghalibrary.com

د کتاب خانگرنې

- ❖ د کتاب نوم: د گناهونو نقصانونه «پښتو»
❖ ليکوال: د کتور عايض القرني
❖ ژباړن: مولوي قاري روح الله صافي (فاضل جامعه دارالعلوم حقانيه)
❖ مصحح: استاد قاري ابوعادل محمد طاهر صاحب
❖ کمپوزر: قاري روح الله صافي
❖ ناشر: مکتبه الحرم صدف پلازه محله جنګي پشاور
❖ کمپوز: الحرم کمپوزنگ سنټر عثمان پلازه جی ټی روډ اکوړه خټک
بشپړ حقوق دناشر سره خوندي دي

طالب العلم: فضل الرحمن (حیدری) ۰۳۰۰۹۳۹۵۹۱۹

مسؤلین

قاري عين الدين (ابراهيمی) ۰۳۰۶۷۶۱۶۵۶۹

دالی

داوره هڅه که قبوله شي دالله تعالی په دربار کې
نو ثواب یې خپلو والدينو او خصوصاً مرحوم تره امان
الله ته او خپل مشرورور، دهجرت په دیار کې یې
زما په تربیه او پالنه کې نه ستړې کیدونکي
هڅي کړي دي.

قاری روح الله صافی

لړليک

مخ	موضوع
۱۵	لومړۍ دگناهونويو لوي تاثير او اغيزه
۲۶	دگناه دوهمه اغيزه (تاثير)
۲۹	دگناه دريمه اغيزه (تاثير)
۳۷	دگناه څلورمه اغيزه (تاثير)
۳۷	دخلکوپه زړونوکې کينه او بغض
۴۱	دگناه پنځمه اغيزه (تاثير)
۴۱	دبنده او دخداي <small>جَلَّالٌ</small> په مينځ کې بېلتون
۴۴	دگناه شپږمه اغيزه (تاثير) / دزړه سختوالی
۴۹	دگناه اوومه اغيزه (تاثير) / دژوند خرابيدل
۵۲	دگناه اتمه اغيزه (تاثير)

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنْ الْحَمْدُ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ
اَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا، مَنْ يَّهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهٗ وَمَنْ يُّضِلِّ فَلَا
هَادِيَ لَهٗ وَاَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ .

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهٖ وَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٧﴾ (١)

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا وَّنِسَاءً وَاَتَقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ تَسَاءَلُوْنَ

بِهٖ وَاَلْاَرْحَامَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا ﴿١﴾ (٢)

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ﴿١٧﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ

وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿١٧﴾ (٣)

مسلمانانو ورونو!

بايد دهميشه لپاره په دې لته کې اوسو، او هميشه کونښن
وکړو چې ناسته او ولاړه مو نېکو خلکو سره وي، او هيڅ وخت دنېکانو
دمجلسونو دفيوضاتو څخه ناخبره اوبې پروا نه شو. ځکه چې دداسې

١ (سورة آل عمران).

٢ (سورة النساء)

٣ (سورة الاحزاب).

پښتو

نېکو او پاک سیرته خلکو په مجلسونو کې د دنیا او آخرت سلامتې او خوشحالي حاصلېږي او د نېکانو په مجلسونو کې د الله تعالی رحمت تر لاسه کېدای شي ځکه چې د الله تعالی د دین ستر شخصیتونه او نامتو خلک د همیشه لپاره حقه خبره کوي او د خیر کلمه یې پر ژبه باندې جاري وي او د نېکو عملونو او بڼه خویونو ښودنه کوي د الله ﷻ څخه ارزولو و چې پخپل فضل او کرم سره دې د حق خبره زموږ په ژبو باندې جاري کړي او په حقه خبره باندې د تل لپاره زموږ ژبه خوځیدونکي لري او هغه څه چې وایو یې د نېکۍ په تله کې راته واچوي لوي خدای ﷻ دې زموږ په اعمالو، افعالو، او اقوالو کې داسې کوم څه نه پیدا کوي چې دنور و لپاره وي مثلاً چې د الله ﷻ درضا نه پرته د بل چا رضا ورباندې ولټوو لوي خدای ﷻ موږې له ریاکاری او ځان ښوونې څخه وژغوري.

ای مسلمانانو!

لکه څرنگه مو چې د دې مختصر رسالې نوم (دگناهونونقصانونه) ایښی دی نو ځکه کوشش کوو چې په دې رساله کې دگناهونوپه باره کې خبرې وکړو او دهغو د ناوړو اغیزو او دهغونه د ځان ساتنې لارې چارې په ګوته کړو

(په دې باید پوه شئ) چې هیڅ شی قومونه او ملتونه له پښتو نه غورځوي، هیڅ څیز هم زړونه نه خرابه وي، هیڅ څیز هم د دوستۍ او وروړولۍ پرې او تعلق نه پرېکوي، هیڅ څیز هم د انسان فکرونه نه ګډوډوي مګر ګناوې هغه یوازینۍ بدبختۍ سبب دی چې

انسان په کې اخته کيږي نوبيا دهر خیر څخه بې برخي کيږي .
 همدغه گناهونه دي چې دانسان خوراک خرابه وي ، همدغه
 گناهونه دي چې دانسان زړه سختوي ، همدغه گناهونه دي چې
 دالله ﷻ قهر اوغضب راپورته کيږي ، اوهمدغه گناهونه دي چې دبې
 شميره فتنو اوفسادونو سبب گرځي نوباید چې دهیڅ شي څخه ونه
 وپریږو مگر دخپلو گناهونوڅخه .
 همدغه گناهونه دي چې ددوزخ اورگر موي اودالهي عذاب سبب
 کيږي اودپل صراط څخه دتېرېدل سختوي .

زماگرانو ورونو!

دگناهونو اثار اونبني ډېرې دي چې ځينو اسلامي پوهانو دهغو
 شمير ډېرش اټکل کړی دی خوپه دې هکله ترټولو جالبه خبره چې
 چاکړی هغه داسلامي نړۍ ستر شخصيت اونامتوعالم حافظ ابن
 قيم رحمته الله عليه په خپل کتاب (الجواب الكافي لمن سأل عن الدواء الشافي)
 نومې کتاب کې ، همدارنگه شيخ الاسلام تقی الدين حرانی رحمته الله عليه
 دخپل وفتواوپه لسم ټوک کې اوهمدارنگه نورو عالمانوپه خپل وار سره
 دگناهونو داثر ونو په اړه ډېر په زړه پوري بحثونه اوخيړنې کړي دي
 چې موږ په دې ځای کې دهغې جملي څخه دگناه اووه نښي په
 اجمالي توگې سره ذکر کوو او هغه دادي :

(اول) : په ژوند کې تنگسيا او غمونه .

(دوهم) : دروزۍ تنگي .

(درېم) : دعلم هېرېدل .

(خلورم) : له گناهگار شخص سره دخلکو کینه پیدا کیدل
 (پنځم) : دبنده اودهغه درب په مینځ کې بیلتون (جداوالی) راځي
 (شپږم) : دزړه سختوالی او مړه کېدل
 (اووم) : دهغوناوړو عواقبوترسره کولوپه صورت کې په دنیا کې
 بې توبې مړ شي اوپه اخرت کې دخیر نه بې برخې شي

زماگرانو ورونو!

په قرانکریم کې یوازینی حکم چې ډېر تکرار شوې او الله ﷻ مسلمانان
 هغې ته متوجه کړي دي هغه تقوا ده. باید مسلمان دالله ﷻ نه په کلکه
 ووېرېږي، الله ﷻ په ال عمران سورت کې داسې فرمایلي دي:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (۱)

(ژباړه): ای دایمان څښتنانو! ووېرېږئ دالله ﷻ نه په حقه ویرې
 سره اومه مړه کیږي مگر په داسې حال کې چې مسلمانان یاست.
 ددین پوهان مسلمانان تقوا پېژني اوداسبابواو افکارو دا اختلاف له
 وجې قسماقسما تعریفونه او ډول ډول تعبیرونه کړي دي، شیخ الاسلام
 تقي الدین رحمته الله علیه وایي: چې تقوا هغه څه ته وایي: چې دهغه کره وړه
 ټول پرځای کړی شي کوم چې دالله ﷻ لخوا ورته حکم شوی وي
 اود کومو منهیاتو څخه چې منعه شوی ده دهغې څخه ډډه وکړي.
 ځینو عالمانو ددې خبرې نسبت حضرت علی رضی الله عنه ته کړی،
 هغه مبارک به دتقوا په هکله داسې فرمایلي:

(الخوف من الجليل والعمل بالتنزيل والرضا بالقليل والاستعداد

ليوم الرحيل).

(ژباړه): تقوا داده چې دالله نه ووپريږي، په رانازلوشو و
احكامو عمل وشي، په لږشي باندې راضي شي، اوداخرت دورخې لپاره
تياري وكړي.

ابن رجب رحمته الله عليه وايي چې حنيني عالمان وايي:

تقوا داده چې دكبيره اوصغيره گناهونوڅخه ځان وساتي.
حنيني پوهان وايي تقواداده چې دالله جل جلاله رضامندي دژوندنصب
العين وگرځوي همدغه داحسان مرتبه ده چې انسان ورته رسيږي
همدغه بنده ترټولو نېكمرغه دي لکه چې په صحيح البخاري كې فرمايي:

(ان تعبدالله كانك تراه فان لم تكن تراه فانه يراك)!

(ژباړه): چې ته دالله جل جلاله داسې عبادت وكړه لكه چې ته يې

ويني، نو كه ته هغه نه ويني هغه خوتاويني.

رسول كريم صلى الله عليه وسلم دتقوا دژوند عملي تفسير كړي، پخپل سلوك

يې تفسير كړي، اوپه خپل عمل يې تفسير كړي دي.

رسول كريم صلى الله عليه وسلم صحابه كرامو رضي الله عنهم ته وفرمايل چې:

ان اتقاكم واعلمكم بالله انا (١)

(ژباړه): يقيناً ستاسوڅخه دالله جل جلاله نه زيات وپريدونكي او

دستاسوڅخه په الله جل جلاله ډېر عالم زه يم.

همدغه وجه ده، چې امام بخاري هغه د (المعرفة معرفة القلب) تر عنوان لاندې یاد کړی دی یعنی اصلي علم او پوهه د زړه پوهه ده. تر ټولو خلکونه زیات وپریږدونکی دالله نه اوزیات متقي رسول کریم ﷺ و، اود رسول کریم ﷺ څخه وروسته دهغه صحابه کرام ﷺ هغه خلک دي چې دالله ﷻ نه ډیر زیات وپریږدل، او اسلامي امت ته یې دتقوا نمونه وښودله اوتقوا یې په خپل قول او عمل سره تعبیر اوتفسیر کړی دی.

دهغوي تقوا صرف خالي امیدونه او هیلي نه وې، نه د مینځ خو تشی خبرې وې، نه پراگنده فکرونه وو چې دحقیقت نه خالي وي اونه دهغوي تقوا دعواطفوا واحساساتونوم وو بلکه په هغوي کې حقیقي تقوا موجوده وه.

امام مالک رحمته الله علیه په خپل کتاب (موطا) کې دحسن نه موقوفاً روایت کوي وایې چې:

(ليس الايمان بالتحلى ولا بالتمنى ولكن ما قرى القلب وصدقه العمل) (۱)

(ژباړه) ایمان دتش ادعاوو اوارزوګانونوم نه دی بلکه اصلی او حقیقی ایمان هغه دی چې په زړه کې ځای ونیسي او عمل یې رښتینی وي.

تقوا په زړه کې څنګه ځای پیدا کوي؟

هغه امور چې اسلامي پوهانو او عالمانو په دې هکله تجویز کړي هغه دادي:

۱: ابن ابی شیبېه په (السنن) او خطیب د (اقتضاء العلم والعمل) په ۵۶ مخه کې روایت کړی دی.

(اول): په قران عظيم الشان اودرسول كريم ﷺ په سنتوباندې

عمل كول.

(دوهم): اميدونه او هيلی کمول.

(درېم): نفسي غوښتنې اود عقل تابع کول.

امام احمد بن حنبل رحمته الله په خپل کتاب (الزهد) کې لاندینې قول

په جیدواستاد سره د حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه څخه نقل کوي وايي:

(حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه د یوه انصار سرې کښت ته ورغی

هله یې یو مرغه ولیده چې دیوې ونې نه بلې ونې ته اودیوې څانګې نه

بلي څانګې ته الوزي، هغه مبارک چې دامنظر ولیده ویې ژړل

او کښاست، صحابه کرامو ورته وفرمایل ولي؟ پرڅه ژړای ای دالله

درسول خلیفه؟ ویې فرمایل:

(طوبی لهذا الطیر یشرب الماء یا کل من الثمر ثم يموت لاحساب

ولاعذاب یالیتی کنت طائرا).

(ژباړه): خوشحالی ددې مرغه ده په هر حال، اوبه څښي اومپوې

خوري، بیامر کيږي، نه حساب شته اونه عذاب، ای کاش کې چې

زه مرغه وای.

دادیوې دقیقې د محاسبې احساس و، چې د حضرت ابوبکر

صدیق رضی الله عنه په زړه کې موجود و، اوهغه دهغه جناب دقوي ایمان

نښه وه، چې حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه دهغه څخه برخمن و.

حضرت ابوبکر رضی الله عنه درسول كريم ﷺ نه روایت کوي، چې هغه

مبارک وفرمایل:

(ان الجنة ابواباً ثمانية فمن كان من اهل الصلاة، ومن كان من اهل الصيام دُعي من باب الصيام ومن كان من اهل الجهاد دُعي من باب الجهاد الى آخر تلك الابواب). (۱)

(ژباړه): دجنت اته دروازې دي نوڅوک چې دلمونځ کوونکونه وي هغوي ته به دلمانځه ددروازې څخه بلنه ورکړل شي، اوڅوک چې دروژه تيانو څخه وي هغوي ته به دروژي ددروازې څخه بلنه ورکړل شي، اوڅوک چې دمجاهدينو څخه وي هغوي ته به دجهاد له دروازې څخه بلنه ورکړل شي تراخه ددغودروازو پورې.

حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه رسول اکرم صلى الله عليه وسلم ته عرض وکړ چې يارسول الله صلى الله عليه وسلم! داسې څوک به هم وي چې داتوواړو دروازو څخه بلنه ورکړل شي؟

هيڅوک پوښتنه نه کوي مگر ابوبکر صدیق رضي الله عنه، هيڅوک نه وړاندې کيږي پوښتنې ته مگر ابوبکر صدیق رضي الله عنه.
ابن قيم رحمته الله ددې پوښتنې په تفسير کې وايي:

چا د ابوبکر صدیق رضي الله عنه غوندې سیرت درلود چې لومړی لمونځ کوونکی و، په لومړنيو روژه نيوونکو کې و، په لومړنيو ذکر کوونکو کې و، او په لومړنيو مجاهدينو کې و.

رسول کریم صلى الله عليه وسلم د حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه ددې پوښتنې په ځواب کې وفرمايل: هو! ځيني کسان به داتوواړو دروازو نه وروغوښتل کيږي اوزه هيله من يم چې ته به يودهغوي څخه يې ای

^۱: بخاري: ۱۹/۷، ۳۶۶۶ ځمکه، مسلم: ۷۱۱/۳-۷۱۲، ۱۰۲۷ ځمکه.

ابوبکره رضی اللہ عنہ!

خوابو بکر صدیق رضی اللہ عنہ داسې نه کوي چې ددې وعدوپه انتظار کې کښي بلکه تقوا اودنفس محاسبه به يې هميشه په پام کې ساتله او پر دې يې ايمان درلوده چې دالله جل جلاله حضورته به وړاندې کيږي. حافظ ابن قيم رحمته الله عليه په (روضه المحبين) کې وايي داهم دحضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ نه حکايت کوي:

کله چې حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ دخلافت چارې په لاس کې واخيستي هره ورځ به دسهار دلماڅخه څخه وروسته دجومات څخه اووت او حضرت عمر رضی اللہ عنہ به هغه هره ورځ لیده چې دجومات نه اوزي، دحضرت عمر رضی اللہ عنہ سره پوښتنه پيداشوه چې حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ هره ورځ چېرې ځي؟ يوه ورځ يې هغه داسې تعقيب کړ (چې حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ په دې نه وه پوه چې حضرت عمر رضی اللہ عنہ ورپسې دی) حضرت عمر رضی اللہ عنہ ويني چې حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ دمسلمانانو دکلي يوې خېمې ته ورننه ووت خو کله چې حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ دخېمې نه ووت حضرت عمر رضی اللہ عنہ هلته ورننووت هلته يې يوه بوډۍ ښځه وليدله چې په ډېر بدحالت کې ژوند کوي اوپه دغه وخت کې په سترگو رنده وه، کله چې حضرت عمر رضی اللہ عنہ خېمې ته ورننووت پوښتنه يې وکړه چې ای دالله جل جلاله بنده ته څوک يې؟

هغې بوډۍ په ځواب کې ورته وويل: چې يوه بوډۍ رنده ښځه يم اوژوندمې هم خراب دی. حضرت عمر رضی اللہ عنہ ورته وويل چې دغه سړی

شوک دی چې تاته راځي؟ بوډی ورته وویل چې هغه نه پېژنم.
حضرت عمر رضی اللہ عنہ بیا ترېنه پوښتنه وکړه چې دڅه لپاره هغه
دلته تاته راځي؟

بوډی ورته وویل چې خواړه راته برابر وي، خونه راته جاروکوي
اومیري راته لوشي.

حضرت عمر رضی اللہ عنہ چې دا خبرې واورېدې داوښکوڅخه یې سترگي
ډکې شوې اوډېر زیات یې وژړل وې ویل، چې:

(اتعبت الخلفاء من بعدک یا ابا بکر!)

ای ابوبکره رضی اللہ عنہ!

په الله جل جلاله باندې قسم دی چې همدغه تقواده. هیڅ ممکنه نه ده
چې دغه عمل ددغوسترو شخصیتونو څخه پرته په نورو کې ولتوو، بې
ددغوسترو مېړونو په سیرتونو کې چې الله جل جلاله یې درجې او مرتبې
لوړي کړي دي.

هغوي زموږ اسلاف دي، رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم یوه ورځ وفرمایيل چې:

هل اصبح فيکم اليوم احدصائم؟ قال ابوبکرانا، قال رسول الله

هل شيع احدمنکم جنازة؟ قال ابوبکرانا، قال رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم هل

تصدق احدکم اليوم بصدقة؟ قال ابوبکرانا، قال رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم هل

عاد احد منکم مريضاً؟ قال ابوبکرانا، قال رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم ما اجتمعت

هذه الامور في احد في يوم واحد الا دخل الجنة (۱)

(ژباړه) : په تاسو کې داسې څوک شته چې سهار راپورته شوی وي او روژه يې نیولې وي؟ حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ وویل چې زما روژه ده، رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم وفرمایل چې نن چاله تاسو څخه د جنازې سره ملګر تیا کړی ده؟ حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ وویل مادغه کار کړی دی، رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم وفرمایل چې نن چا صدقه ور کړیده؟ حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ وویل ما صدقه ور کړی ده، رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم وفرمایل چې نن په تاسو کې چا دناروغ پوښتنه کړی ده؟ حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ وویل چې ما دناروغ عیادت کړی دی، رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم وفرمایل چې نه دي یوځای شوي دغه ټول کارونه په چاکې په یوه ورځ مګر دا چې جنت ته به داخل شي.

دغه رښتیني خبر دی چې در رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم نه رانقل شوی چې فرمایلی يې دي:

(انه من اهل الجنة).

(ژباړه) : هغه (حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ) د جنت د خاوندانو څخه دی. دا په داسې احادیثو کې ثابت شوي چې د تواتر په درجه کې قرار لري.

حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ دومره وپېرېده چې ټول به لږ زېږده او هر وخت به په داسې کارونو کې مصروف و چې د الله جل جلاله رضامندي پرې حاصلېدلې، د حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ تقوا دومره زیاته وه چې د قلم په ژبه نه شي بیانېدلی، او دهغه تقوا عملي وه نه نظري او دخپل مقصرانه ژوند په اړوند الله جل جلاله ته شکایت کوو.

په دې هکله نور څه نه شو ویلای بې دهغې یوې خبرې نه چې

یودتابعینونه حضرت سفیان ثوري رضی اللہ عنہ ته کړې وه، هغه داچې:

(ذهب القوم علی خیول جاده ونحن نذهب علی حمیر).

(ژباړه): هغه خلک (صحابه کرام رضی اللہ عنہم) پرډېروگړندیواسونو

سپاره ولاړل اوموږ پرخرودمنزل پرلور روان یو.

امام سفیان ثوري رضی اللہ عنہ ورته وویل چې:

(والله لیصلن بالقوم اذا سلکت ماسلکوا ولو کنا علی الحمیر بحیث

نبقی علی الخیط وعلی الاتجاه وعلی الطریق الذی ساروا علیه).

(ژباړه): په الله جل جلاله باندې قسم چې پیوسته به شو په هغوخلکو

پورې که موټگلاره غوره کړه کومه چې هغوي غوره کړي وه که څه

هم پرخروباندي سفر کوو، ترڅو چې دهغوی تگلاره تعقیبوو

اودهغوی په قدم باندې روان شوپه کومه چې هغوې تللي دي.

امام بخاري رضی اللہ عنہ په خپل صحیح البخاري کې دالرجل یحب القوم

(تر عنوان لاندې لیکلي دي چې رسوالله صلی اللہ علیه و آله وسلم خلکوته وینا کوله په دې

ضمن کې یوکوچې سړی دخپل ځای نه پورته شو اودهغه صاحب نه

یې پوښتنه وکړه، چې: (متی الساعة؟) (ژباړه): قیامت به کله وي؟

رسول الله صلی اللہ علیه و آله وسلم ورته وفرمایل: (ماذا اعدت لها؟) (ژباړه): دقیامت لپاره

دې څه تیاری کړی؟ هغه سړي ورته عرض وکړ، چې بې دلمانځه

اوروژې اوصدقې نه مې څه نوره زیات تیاری نه دی کړې، خودالله

اودالله درسول سره مینه لرم.

رسول کریم صلی اللہ علیه و آله وسلم ورته وفرمایل:

(المرء يحشر مع من احب).

(ژباړه) هر څوک به دهغه چاسره. حشر کېږي چې دچاسره يې

مينه وي.

امام شافعي رحمته الله فرمايې:

احب الصالحين ولست منهم لعلي ان انا ل بهم شفاعتة

واكره من تجارته المعاصي ولو كنا سواء في البضاعة (۱)

يعني: نېکان اوصالحان خلک مې خوبېږي که څه هم هغوی
څخه نه يم، ارزو ده چې دهغوی په واسطه شفاعت وغواړم او دهغه
چانه نفرت لرم چې دگناهونو تجارت کوي، که څه هم په مال کې
سره برابريو.

ای زماگرانو او عزتمندو ورونوا

په الله جل جلاله باندې قسم چې هیچاهم دگناهونو نه بي خونده شی نه
دی څکلی، اونه يې کوم پليت اوناوولی شی دگناهونو نه زیات لیدلی،
دېر خلک دا کوشش کوي چې خپل گناهونه هېر کړي ولي هماغه
گناهونه دي چې دخفگان او پريشانۍ او ډول ډول مصیبتونو په شکل
کې يې په منځ کې قطارېږي، گنهگار انسان همپشه خفه وي، مایوس
اودهرڅه نه زړه توری وي تر ټولو زیاته دبدختۍ خبره داده چې
گناهونه انسان دالله جل جلاله نه لیري کوي اودالله جل جلاله نه لیري والی ددنیا
اواخرت دبدختی سبب کېږي، هر څوک چې غواړي الله جل جلاله ته ځان
نژدې کړي اونېک عمل کوي الله تعالی هغه ته ورنژدې کېږي او هغه

ته په ژوند کې ډاډور په برخه کوي، او که نه نو غمونه او خفگان به يې په دنيا او آخرت کې لکه دسيوري په پشان يې تعقيبوي.

لومړۍ دگناهونويو لوي تاثير او اغيزه

دگناهونويوه ډېره کرغېر نه اغيزه او اثر چې دانسان دملاتير ورماتوي داده، چې انسان دروزي دتنګسياسره مخامخ کوي، اخرته نه رسېدونکو غمونو او پرېشانيو کې يې اخته کوي همپشه مايوسه او خواشيني وي، په دماغي ناروغۍ يې اخته کوي، همپشه ناقراره وي، لکه دلېونيانو پشان دخندا ډک حرکتونه کوي اودغه کار دومره اوږدېږي چې تردې دگنهگار انسان اخرت ته هم رسېږي اللهم صل على دطه سورت په (۱۲۶-۱۲۴) گڼه ايتونو کې فرمايي:

(وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُ لَیَوْمَ الْقِيَامَةِ

أَعْمَى ﴿۱۲۶﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿۱۲۷﴾ قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ

أَيْتُنَا فَانْسَيْتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى ﴿۱۲۸﴾)

(ژباړه): هرڅوک چې مخ واړوي زما د ذکر نه نودهغه لپاره به تنګ ژوندوي اودقيامت په ورځ کې به يې ړوند راپورته کوو، وبه وايې: زما بڼه ولې ده ړوند راپورته کړم زه خوبيناوم، وبه وايې (الله تعالی) همدارنگه درکړي مو وو ايتونه خپل نوهغه دي هير کړل او همدارنگه نن موته هير کړي.

شیخ الاسلام هلته چې دخپلو فتوو په څلورم ټوک کې دمتکلمينو

بحث خيږي وايي، چې: دعلم كلام او منطق يوه عالم ته وويل شول،
توبه وکړه دالله تعالی عبادت کوه ترخودالله تعالی معرفت درته حاصل
شي، داځکه چې هغوی (دمنطق او کلام علماء) دالله تعالی کون
اوژوندون په معرفت کې يوازی په نظري لارواو طريقوتکيه کوي اوپه
قراني ايتونو اونبوي صحيحو احاديثو کې غور نه کوي، هغه منطقی په
ځواب کې وويل: ارزولرم چې پرنیغه لاره روان شم خوشه وکړم چې
زړه مي تيارو نيولی دی.

امام تقی الدين حرانی د (درء تعارض العقل والنقل) په لومړی
ټوک کې هلته چې دیوه معتزلي علامه نه چې ابن خطیب یا ابن
خطاب نومېږي بحث کوي، وايي چې: خو هغه سره ددې هم
درښتيني ژوند دودنه ليري و، که چېرته هغه صحيح محمدي
تگلاره نيولي وای يقيناً به دالله ﷻ رضا ورته حاصله شوې وای،
وايي چې هغه ددغو شعرونو خاوند دی چې په هغو کې يې ويلي دي:
وَحَقِّكَ لَوْ اَدْخَلْتَنِي النَّارَ قُلْتُ لِلَّذِينَ بَاقَدَكْتُمْ مِمَّا احْبَبَهُ
وَافْنَيْتَ عَمْرِي فِيْ عِلْمِ كَثِيْرَةٍ وَمَا يَغْتِي الْاَرْضَ اَهْ وَقُرْبَهُ
اَمَا قُلْتُمْ اَنْ كَانَ فِينَا مُجَاهِدًا سَيَحْمَدُ سَعَاهُ وَيَقْرُبُ قُرْبَهُ
(ژباړه): داستاحق دی، چې ما اورته دننه کوی ومې ويل
هغو کسانو ته چې وپه هغه، يقيناً وای تاسو د هغو خلکونه چې خوښول
مې اودخپل ژوند زياته برخه مې په زياتو علومو کې ولگوله، او هيڅ بله
ارزو اومه مې نه درلوده مگر دهغه رضا. خو موويل چې څوک به
موږکې مجاهد و وبه ستايلي شي دهغه کړه وړه اونژدې به يې کړي.

قرب دهغه ته.

دغه ښه شعرونه دي چې دهغه چا د ژبې نه ويل شوي چې لاره يې نه ده پېژندلې، اوتقوا پر لاره مخ په وړاندې نه دی تللی همدغه وجه ده چې ځيني دهغوی نه په ژوند کې دومره ستړی او پريشانه شول چې خودکشي يې وکړه الله ﷻ د زمزم په سورت کې فرمايې:

(أَمَّنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ

لِلْقَسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾).

(ژباړه): ايا هغه څوک چې بېرته کړه الله سينه دهغه د اسلام لپاره نوهغه دي په رڼا دخپل رب دلوري نه نوهلاکت دی دهغو خلکو لپاره چې سخت شول زړونه دهغوی د ذکر د الله ﷻ نه همدغه شان الله ﷻ د سورت انعام کې فرمايې:

(مَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ) (١)

(ژباړه): نوچاته چې اراده وکړي الله ﷻ چې سمه لاره ورته وښايي، بېرته کوي دهغه سينه د اسلام لپاره.

په دې ښه پوه شئ ای مسلمانانو وروڼو! دگناه ډېره سخته سزا داده چې دانسان زړه تنگه وي او ژوند يې بې خونده کېږي همدغه وجه ده چې الله ﷻ پخپل کتاب کې فرمايې:

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى

(۱)

ژباړه) چاچې اعراض وکړ زما د ذکر نه نويقیناً چې دهغه لپاره به وي تنگ ژوند.
شهيد سيد قطب رحمه الله په خپل کتاب کې په دې هکله يو

فصيح بيان کړی، هغه داچې:

د(ضنک) کلمه په ژبه باندې دويلو تر حده اسانه ده، خو نژدې ده چې
په هغې سره دانسان نفس بند شي اوداځکه چې داعجيبه معنی لري اوهغه
داسې ژوند دی چې دالله جل جلاله له دين نه مخ اړونکي په کې اوسېږي.
خوسره ددې هم وينو، چې همدغه دالله جل جلاله نه اعراض کوونکي
خلک په فخر کوونکو مانيو کې ژوند کوي اوپه ډېرو بنياسته اواستراحت
لرونکو موټرو کې سورلی کوي، اواوچتو منصبونو اومقامونو ته رسېدلی
خوهمدغه په ظاهره اسوده اوبسيا خلک چې دالله جل جلاله نه يې داعراض
منصب غوره کړی، په الله جل جلاله قسم چې هغه ټولې خوشحالی او جنت
ته ورته ماني ورته ددوزخ حيثيت لري، دغو خلکو ژوند ډېر بې خونده
اوبې مزې وي قسما قسم مشکلاتوسره کيروي الله جل جلاله دزخرف سورت
کې فرمايې:

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لَبُيُوتِهِمْ
سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿١٢١﴾ وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا
يَتَّكِنُونَ ﴿١٢٢﴾ وَزُحْرُفًا ۗ وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاءُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَالْآخِرَةُ عِنْدَ

رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾

(ژباړه) : که چیري نه وای دغه (خطرہ) چې ټول خلک به سره یوشي په کفر نوگرځولي به مو وو دهغه چا لپاره چې کافران کېږي په مهربانه الله باندې د خونوچتونه د سپینوزرو او هغه زینې هم چې پر هغو باندې پورته خپږي اود کورونو لپاره دروازي به یې هم د سپینوزرو وای او هغه تختونه هم چې پر هغوبه یې تکیه وهلی وې اود سرورزو

د بنایست شیان به می هم ورلره ورکړي و، اونه دي دغه ټول مذکوره شیان مگر د دنیا څه لرغوندي گټه اوداخرت (نعمتونه اوراختونه) ستا درب متقیانو سره دی.

راځئ ای لوستونکو اودالله لوری ته رابلونکو، ترڅو د شیخ الاسلام تقی الدین د ژوند دیوه وړوکی ننداره وکړو، حافظ ابن قیم د شیخ الاسلام نه دا خبره نقلوي چې هغه به ویل: زه دخپل ژوندانه دومره خونداخلم چې وایم: که چیري جنتیان په هغه حالت کې وي چې زه یم په کې، نویقیناً چې په پاک ژوند کې به وي.

که هغه یې زندان ته واچاوه که به یې دروازي ورپسې بندولې اویابه یې که دوژلو هڅه کېدله او همدارنگه دهغې داعې دوژلو لپاره تاندو هل کېدو چې امام تقی الدین ورته خلک رابلل، اویایې که د تحریک په لاره کې خنډونه پیدا کول، اویایې د دعوت لاره بندول، دا ټولې ناروا کېدلی نه یوازې دا چې څه لرغوندي انديښنه اود پېرېشانی څه وسوسه یې په زړه کې ور و نه مگر ځنډه بلکه پیره

دارته يې په داسې حال کې وکتل چې يوه شوخه مسکايې پر شونډو
وه او ورته ويې وويل:

زما دښمنان په ماڅه کولای شي؟ زما جنت اوباغ زما په سينه
کې دی هرڅای ته چې ځم هغه راسره دی وژل مي شهادت دی
اوشړل مي تفريح ده، اوزندانې کول مي هم خلوت دی.

يوه ورځ امام تقی الدين قطروېک ته چې سلجوقی پاچاو ورغی،
اوهغه داسې سړی و، چې تش په نوم مسلمان و او يوازې نسبی
مسلمان و، ابن قطروېک امام تقی الدين ته وويل چې: ماداغونبتل
چې ستاسره ستاپه کور کې وگورم ځکه چې ته عالم اوزاهدسړی يې
اوځيني خلک وايې چې امام تقی الدين ځان په خپله ستايې:

امام تقی الدين ورته وويل: چې پرېرېده دا خبري ای ابن قطروېک!
موسی عليه السلام به په ورځ کې څوځله فرعون ته ورته، ابن قطروېک ورته
وويل: چې ای تقی الدين! ايا هغه څه صحيح دي چې خلک يې ستاپه
باره کې وايې؟

شيخ الاسلام ورته وويل: چې خلک څه وايې؟

ابن قطروېک ورته وويل چې خلک وايې ته غواړي چې زموږ
واکداري په خپل تصرف کې راوولی. ابن قطروېک داسې گومان کاوه
چې دبادشاهی تخت هرڅه دي.

شيخ الاسلام تقی الدين حراني ورته وويل، چې ستا بادشاهي
غواړم؟ ابن قطروېک ورته وويل: چې صحيح ده امام ورته وويل چې
په هغه ذات مې دی قسم وي چې زما دژوند واکدار دی چې

ستا بادشاهي اوستادپلار اونیکه بادشاهي ديوې پيسې په اندازه هم
ماته قيمت نه لري.

خذواکل دنیا کم واترکوا فوادي حراً طليقا غریبا
فانی اعظم ثرورة وان خلتموني وحيداً سلیبا
(ژباړه): ټوله دنيادي ستاسو وي او پرېرېدی زما زړه ازاد په خپل
اصلي حال دهرې پليتی نه. يقيناً چې ډیره لويه اوزياته شتمني زما سره
داده که څه هم مايوازی پرېرېدی او هيڅ شی هم د دنیا څخه ونه لرم.
عبدالملک بن مروان یو قدرتمن بادشاه و، د مروان د کورنۍ پورې
یې تعلق درلود. اونژدی دیرش کاله یې بادشاهي درلوده.

خو کله چې په هماغه قدرتمن بادشاه د ځکندن سختی راځي نوله
خپل کټ نه را کوزیږي او وایي:

کاشکی چې دخلافت ذمه واري مي پر خپله غاړه نه وای
اخيستي، کاشکی چې یو دوبي وای.

سعید بن مسیب رضی الله عنه ته چې کله دا خبره ورسېده ویې وفرمایل:
دهغه الله تعالی شکر دی چې هغوی یې دمرگ په وخت کې
زمور لوري ته راوگرځول او مور د هغوی لوري ته پناه نه وروړو.

ابراهیم بن ادهم رضی الله عنه به وویل، چې:

(نحن في عيش لو علم به الملوك لجالدونا عليه بالسيوف).

(ژباړه): مور په داسې عیش کې ژوند کوو چې که په هغه باندي
بادشاهان پوه شي دهغه د حاصلولو په خاطر به زمور سره په توره
مقابله وکړي.

هغه کوم قسم ژوندون دی؟ ایا هغه ځان غټول او خپته مړول دي؟ ایا هغه عیش عشرت دښایسته اوارام ده موټرو اوسورلیو او یا دالوتکو سفر دی؟ اویا هغه عیش دښکلو کالیو اغوستل دي؟ نه په الله ﷻ قسم چې هغه عیش داسې نه دی او هغه عیش دداسې خپزونو دژوند متاع ده چې هرچاته میسره ده. بلکه په داسې خپزونو کې د کافرانو برخه د مسلمانانوته زیاته ده، ډېر داسې مسلمانان وینو چې په یوه شکیدلی خیمه کې ژوند کوي او په پوزې څملي، اویوه نورې ډوډۍ په اسانۍ ورته نه رسیږي او دهغه په خلاف وینو چې کافران دنخروا ونعمت په بسترو کې مستي کوي او په اوچتو اوچتو او په فخر کوونکو مانیو کې ژوند تېروي، او قسما قسم خورا کونوسره مستي کوي، الله ﷻ دسورت حجر په دریم نمبر ایت کې فرمایي:

ذَرُّهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ (١)

(ژباړه): پرېږدئ دوی چې خوري، څښي او عیش کوي او مصروف کړی یې دي او ردارزوگانو، ژرده چې پوه به شي (په خپل انجام باندې).
د محمد په سورت کې داسې فرمایي:

وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ. (٢)

(ژباړه): او هغه خلک چې کافران دي داسې خوراک خوري او داسې عیش کوي لکه چې ځناور، ددوی داوسیدو ځای دوزخ دی.

١ (سوره حجر).

٢ (سورت محمد).

دهغوبرعکس دایمان ژوند دی چې دهمیشه لپاره دی، او هغه داسې ژوند دی چې په سجدواوتسبیح پورې تړلی دی، هغه داسې ژوند دی چې توبه پکې خپله وظیفه ګرځول شوی ده، او هغه داسې ژوند دی چې په هغه کې استغفار ویل کېږي.

هغه منظر چې په ماباندې ډیر تاثیر کوي اوزه په حیرانتیا کې راحم، اودلوی خدای نه دځان اوتاسولپاره درشد اوهدایت سوال کوم، هغه دهغوزلمیانو ژوند دی چې دکفاروپه ښارونو کې دتقوا ژوند تېروي، تردې چې دستوپه جزئیاتوباندې عمل کوي، په داسې حال کې چې هغه داسې هیوادونه دي دهرې خوانه دبی حیایی دروازې په کې بیرته دي، او هیڅ کوم ځای دداسې بی حیایی نه پاک نه دی، په داسې سمه لاره باندې ټینګ پاتي کیدل او هغه هم په داسې لعینو ځایونو کې بی دالله تعالی دکومک نه په بله طریقه ممکن نه دي اودهغو ځوانانوسره دالله ﷻ کومک اونصرت شامل حال دی، چې په داسې بی حیاچاپیریال کې هغوی دهرقسم ګناه نه محفوظ دي.

زمور: دملګرو دجملي څخه دیوځوان په هکله خبره کوله، چې په لندن کې په تعلیم باندې لګی او هغه داسې دشرافت نه ډک ژوند تیراوه، زه دداسې خبرو اوقیصو تصدیق ځکه کوم چې دهغه ځوان روزنه دتوحید په کلمه باندې شوې وه اوایمان یې په زړه کې مضبوط ځای نیولی و اودتوحید کلمه چې دیوې ګڼې اودنګې ونې په څیرده، چې ریښې یې په ځمکه کې دي اوڅانګې یې په اسمان کې دي، هیڅکله هم نه پرېږدي چې یومسلمان دي په بې لاریو سرشي اوکله

يې چې په زړه کې دکوم ناروا کار لپارڅه وسوسه پيداشي ايمان يې دهغې لاري نه خوندي ساتي اوکه چيري وغواړي چې سندري واورې اودگدا په مجلسونو کې شريک شي نوبيايې هم ايمان دداسې عمل نه بچ کوي، اوکه دميوو اوشرابوپياله ورته وړاندي کېږي، ايمان يې دلاس وراوږدولونه منع کوي. ځکه چې دداسې ځوانانو روزنه په بديو اومنکراتو باندې نه ده شوې چې دداسې بديودارتکاب لپاره زړه ښه کړي، هغه قيصه داسې ده، هغه مؤمن ځوان هلته ولاړه اويوې انگرېزي کورنۍ سره ميشت شو، هغوی هغه يوې کوټې ته دننه کړ، نوموړي هلته په هماغه سختوسر و شپواوورځو کې دسهار لمونځ اداکاو، وختي به پاڅېداودس به يې کاوه يوې زړې نصراني ښځې چې زړه يې تک تور و، ورته وويل: ته ولي دالمونځ وروسته چې هواگر مه شي نه يې اداکوي؟ يعني تاخير نه کوی؟

هغه زده کوونکي په ځواب کې ورته وويل چې زما دين ماته حکم کوي چې په همدې وخت کې بايد لمونځ اداکړم. انگرېزي ښځې ورته وويل: چې که دي لږ وروسته کړی وای، چې يخني لږ کمه وي ښه به وای.

هغه زده کوونکي ورته وويل: چې که يې وروسته کړم بيا زما رب هغه لمونځ له مانه نه قبلوي هغې ښځې خپل سروښوراوه اوويې ويل: داهماغه اراده ده چې اوسپني اوبه کوي.

هو! په الله تعالی قسم چې همدغه کلکه عقیده ده چې فولاد ويلي کوي اوډيرلوی غرونه رانړوي، همدغه ايماني مرسته دکفر په

کلی کې دخوانانو تر ټولو تاثیرناکه او غښتلي وسله ده، چې باید خپل ځانونه دمنکراتو دحملي نه په حمايت کړي.

ليکن داخويو ورکوټې نمونه وه، چې دخپلې مدعا دثبوت لپاره مي ددليل په توگه وړاندي کړه اوکه نه نو تاسي چې ماشاء الله زمانه ښه پوهېږي په هروخت بالخصوص په داسې گنده چاپيريال کې بې دایماني قوت نه بل هيڅ شی هم انسان نه شي ډاډه کولای، (دیل کارنگي) چې د اضطراب پرېږده اوژوند پیل کړه، کتاب مصنف دی بیلابیلی پوښتني يې دا اضطراب په هکله دځانه مطرح کړی دي، مثلاً داسې پوښتنه په خپل کتاب کې عنوانوي: څنگه نیک بختي ته ورسېږو؟

اویا داسې عنوان قایموي: انديښني څنگه لري کړو؟ اویا وایې چې په غم اودرد باندې څنگه بری ترلاسه کړو؟ ولی (دیل کارنگي) هيڅ قسم موفقیت په دې هکله نه دی ترلاسه کړی اونه يې دحل کومه معقوله اوپه زړه پورې لاره په گوته کړې اونه يې کوم داسې څه ویلی چې دهغه په عمل کولو رښتیا هم خلک دتشویش نه خلاصون ومومي اونه نوموړی دحقیقت عمق ته رسېدلی. دایمان نه مخ اړوونکي ډیر خلک داسې لیدل شوي چې په پرېشانی کې داسې مرحلي ته رسېدلی چې اخر دهغونه دخلاصون په غرض په خودکشی لاس پورې کړي، ځکه چې نه دی توانیدلی چې په خپلو داخلی کړاونو اوپرېشانیوباندې قابو پیدا کړي، اودداسې خلکو په هکله چې خپل ځانونه يې نفس او هوته حواله کړي اوپرسمه لاره تلل نه خوښوي، الله تعالی فرمایې:

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا
 وَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَهُمْ أذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ
 هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ (۱)

(ژباړه): اوپیدا کړي مې دي د دوزخ لپاره ډېر ډېر پيريانو او انسانانو
 څخه هغوی زړونه لري خو ورباندې پوهیږي نه، هغوی سترگي
 لري خو ورباندې ویني نه، هغوی غوږونه لري خو ورباندې اوري نه،
 لکه ځناور داسې دي، بلکه دهغونه لارور که ده بیا هم دي غافله.
 په فرقان سورت کې الله تعالی فرمایي:

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ

بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا (۲)

(ژباړه): ایاداسې گومان کوي چې زیاتره دهغوی اوري
 اوپوهیږي، نه دی دوی مگر لکه ځناور داسې دي بلکه دځناورو نه
 هم زیات بې لاره دي.

دگناه دوهمه اغیزه (تایر)

گناهونه انسان دروزی له قحطی سره مخامخ کوي اودروزی
 قحطی په دوه قسمه ده؟

^۱ (سوره اعراف).

^۲ (سوره فرقان).

لومړی: بيخي دروزی قحط راتلل.

دوهم دبرکت دلحاظه بې برکته کېدل.

دبې برخې کېدلو ځيني صورتونه داسې دي چې انسان په ژوند کې دستخت فق سره مخامخ کېږي. الله ﷻ چې روزي ورکونکی دی دروزی ټولي دروازې يې پر مخ بندوي لکه چې دابن عباس رضي الله عنه نه په صحيح سند سره روايت دی چې هغه و فرمايل:

(ان الحسنه نوراً في الوجه اوبياضاً في الوجه ونوراً في القلب وسعة في الرزق ومحبة في قلوب الخلق وان للسيئة سواداً في الوجه وظلمة في القلب وضيقاً في الرزق وبغضاً في قلوب الخلق).

(ژباړه): يقيناً چې نېکي په مخ کې نور پيدا کوي او په روزي کې پراخي پيدا کوي او دخلکو په زړونو کې مينه پيدا کوي او گناهونه په مخ کې دتوروالي سبب کېږي او په زړه کې تياره راولي او دروزی دتنگی سبب گرځي او دخلکو په زړونو کې دبعض سبب گرځي.

ځيني عالمان وايې چې نعمت (دنون په زور) سره هغه دی چې په هغه کې څاروي او هر ډول حيوانات او انسانان سره شريک دي او نعمت (دنون په زير) سره هغه دی چې دهغې په واسطه دالله ﷻ داطاعت توفيق انسان ته ورپه برخه کېږي.

ځيني خلک داسې وي چې دنعمت او هوساينې په وخت کې بې لاری کېږي، دنعمت شکر نه پرځای کوي او هغه دالله تعالیٰ په لاره کې نه خرڅ کوي، بيشکه دروزی او فقريوازی دالله تعالیٰ په قدرت کې دي. امام تقی الدين وايې چې ابوالقاسم مغربي زما څخه پوښتنه وکړه

چې ماته يوداسې عمل راوښايه چې دالله ﷻ طرف ته مې لارښوونه وکړي او هغه الله ﷻ ته مې ورنژدې کړي او په احاديثو کې داسې کتاب راوښايه چې له قران کریم نه وروسته ورباندې باور وکړم او هم داراته ووايه چې دروزی دغوښتلو لپاره کومه لاره غوره ده؟

امام تقی الدين حراني په ځواب کې ورته وويل چې:

(افضل السبل في طلب الرزق الاتكال على الواحد الاحد وتفويض

الامراليه).

(ژباړه): دروزی په لتولو کې ډېره غوره لاره يوازې په الله ﷻ

باندې توکل کول دي او خپل کار هغه ذات ته سپارل دي.

څه موجز او بامعنی ځواب ورکوي شيخ الاسلام رَحِمَهُ اللهُ هغه

پوښتنې کوونکي ته دروزی دغوښتلو په هکله، روزي نه ورکوي

مگر الله ﷻ او مخلوقاتو ته روزی نه ورکوي مگر الله ﷻ خو په رزق

بايد هغه رزق مدنظروي چې دهغه په واسطه دخداي اطاعت کېږي.

په دې کې هيڅ شک نشته ای زما دایمان او عقیدې وروڼو چې

دروزی د کمښت سره انسان هغه وخت مخامخ کېږي چې په گناه

اوسرکشی کې ژوند تېروي، الله ﷻ داعراف په سورت کې فرمايي:

(وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ) (۱)

(ژباړه): که د کلیو او بانډو خلکو ایمان راوړی وای او تقوا یې غوره

کړې وای نو ورته بېرته کړي به مو وای دېر کتونو دروازی داسمان.

^۱ (سوره اعراف ۹۶ ایت).

خوداچې هغوی ایمان رانه وړ اولاره یې پیدانه کړه نوڅکه
دبرکتونو دروازې دهغوی پرمخ بندي شوې اودخیراوبرکت نه بې
برخي پاتي شول.

دهمدې دلیل په بناهیخ عزت نشته په ډیرښت دمال کې اونه
څه خیرشته په دې اصل کې ترڅو چې انسان دالله بندگی ته ونه
هڅوي اوپه هغه کې یې مصروف نه کړي.

دگناه دریمه اغېزه (تاثیر)

دگناهونو دریم منفي اثر دادی چې انسان دعلم دکمښت
اوهیریدنی سره مخامخ کېږي ډېر اورپدل کېږي چې وایو وولي
هیروالی اونسیان راباندې غالب دی؟ ولي خطا کېږو؟ اوولی کره
معلومات نه لرو؟

ددغوټولو پوښتنوځواب دوه سببونه دي.

لومړی سبب: یاخوداچې فطرتاً همداسې پیداشوي یوچې ذهنیت
راکي نه دی پیداشوی اویاداچې دتقوا په افلاس (کمښت) مبتلایو.

فیلسوف راوندي چې لکه دابن سیناپشان اسلام ته منسوب دی
اوپه مسلمانانو کې شمیرل کېږي دالله ﷺ په حکم نیوکه کوي، امام
ذهبي رحمته الله علیه دهغه په هکله وایي: چې ابن راوندي هغه جنگي سپی دی
چې خدای ﷻ ورته ذهنیت ورکړی خو (پاک) نه و.

امام ذهبي رحمته الله علیه ددې په تشریح کې وایي چې: لوی خدای ﷻ
کفردذهنیت په واسطه ملعون کړی اوالله ﷻ ژوندي کړي دي

ښارونه دتقواپه واسطه.

ابن راوندي ډېر غريب اوبپوزله سړی و، يوه نورى وچه ډوډى به يې ورسره واخيسته اودجلې دنهر پرغاړه به ناست و، يوه ورځ په همداسې حالت کې هلته ناست و او هغه وچه ډوډى يې خوړله اويو غلام يې دڅنگ سره تېرېدو چې اسونه، قچري، غواگانى، غوايان اوميږي يې پوولي.

ابن راوندي دهغه غلام نه پوښتنه وکړه چې دغه څاروى دچادى؟ غلام په ځواب کې ورته وويل: چې دفلاني سړي دى ابن راوندي چې کله دهغه سړي نوم واورېدو ويې ويل: سبحان الله. اواسمان ته يې مخ کړ اوويې ويل: چې ته فلاني غبي سړي ته داسې اوداسې مال ورکوي اوماهمداسې پرېږدي په داسې حال کې چې زه دنړى دا اذکياوونه يم؟ بيايې وويل چې داظالمانه وېش دى اوبيايې ډوډى ويالې ته وغورځوله داصريح اوبنکاره کفر دى.

حافظ ابن حجرپه لسان الميزان کې دهغه (ابن راوندي) يادونه کړې اوپر هغه يې لعنت ويلي، اوليکلى يې دي چې هغه مې ځکه ذکر کړ، چې ورباندې لعنت ووايم.

دغه خبره حافظ ابن کثير دخپل مشهور کتاب (البدایة والنهایة) په دولسم ټوک او (۱۲۰) مخ کې رانقل کړى ده (ذهنيت دتل لپاره دتقوا سره ټکراونه وي)، مورخيني داسې عالمان پېژنو چې دنصوصو دمحاضرې دلحاظه يې ذهن ښه کارنه کوي اويادمسايلو په تخريج نه پوهيږي په داسې حال کې دالله ډير غوره بندگان اوسترفقهادي اويېه شرعى علوموپسې منډى وهي، تردې چې داسلامي تاريخ

پيرواتلو شخصيتونو احاديث نه شوای ياده ولی خودتقوا په زيور کاملاً بنايسته وو اودالهي قرب کې يې اوچت مقام درلود. دوهم سبب: هغه دی چې دزړه سختوالی دی:

فِيمَا نَقَضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ.

په سبب دهغه څه چې ماتې يې کړې ژمني خپلی لعنت موو کړ پر هغوباندې اوسخت مو کړل زړونه دهغوی، بدلوي خبري د خپلو ځايونونه.

که چيري دالله ﷺ نه وويرېږي اوتقوا دخپل ژوندشعار وگرځوی نوالله ﷺ به گټور علم در کړي، اوددې عکس چې دچاپه زړه کې دالله نه وپره نه وي نوالله ﷺ داسې غافلوخلکوته علم نه ورکوي، گناهونه پيربدتاثير لري دعلم دحصول په هکله ابن جلا د وايي، چې ماديوه داسې منظرنداره وکړه چې ليدل يې راته روانه و، دالله نېکانوبند گانوڅخه يوه تن راته وويل، چې ايا حراموته گورې؟ په الله ﷺ قسم چې ددې دکتوسزابه خامخاووينې که څه هم څه وخت وروسته وي (دڅه مودې تر تيريدو وروسته) هغه څه مې چې دقران عظيم الشان نه حفظ کړي وو رانه هير شول دغه جريان امام ابن تيميه قيصه کړی خودابن جلا د نوم يې نه دی ياد کړي اودهبی هغه ذکر کړی.

همدغه شان دوکيع رضي الله عنه واقع د ذکر کوی، اوته څه پوهيږي چې وکيع څوک و؟ دحدیثويوه ځانگړې مدرسه وه، وکيع بن جراح چې شيخ الاسلام، حافظ او امير المؤمنين فی الحديث و اودالله نه سخته

خشوع يې په زړه کې موجوده وه، او امام احمد د هغه دعا جزي په هکله وايي چې مادو کيع نه زيات خاشع سړی نه وه ليدلی هغه داسې حالت درلود، چې که به دالله نوم ياد شو داوښکوسېلابونه به يې دسترگونه بهيدل او دومره به يې وژړل چې بيزه به يې په اوښکولمده شوه، وکيع د رسول کریم ﷺ د سيرت اوسنتو بشپړه نمونه وه.

هغه (وکيع) رضي الله عنه ته يوسړی راغی او ويل کېږي چې هغه سړی امام شافعی و، او ځيني نور عالمان وايي چې کوم بل سړی و، ورته ويل: ای وکيع! طبيبان وايي چې مميز د حافظې لپاره ډېر گټور دی. دامام زهری نه پوښتنه وشوه، چې د حديثو د حفظ لپاره څه شی ډېر گټور دی؟ پوښتونکي ته يې وويل چې دمميزو خوړل گټور دي، او ځيني کسان بطاطس (کچالو) تجويزوي، او ځيني دبانجانو دخوړولونه منع کوي، لکه ابن قيم به دبانجانو دخوړلونه ډډه کوله، او ويل به يې چې دبانجانو دخوړلونه پرهيز وکړی ځکه چې هغه ښه نه دی خوموړو وايو چې موږ خوداسې يو چې که بانجان وخورو او که يې ونه خورو حافظه موچندان ښه نه ده بهر حال راگر ځواصل مطلب ته، هغه داچې يو عالم امام وکيع ته وايي: ډيره مجربه دوا د حافظې دښه کولو لپاره څه ده؟

امام وکيع ورته وويل: چې په الله قسم چې ما ډيره مؤثره او مجربه دوا د حافظې او پياوړتيا لپاره دگناهونو ډېر پښودلونه بله نه ده ليدلی په الله قسم چې هيڅ شی هم د حافظې لپاره دومره گټور نه دی لکه چې دگناهونو پريښودل چې ورته گټه رسوي.

خومره ښه ویلی هغه سپري :
 شکوت الی وکیع سوء حفظي فاردني الی ترک المعاصی
 وقال اعلم بان العلم نور ونورالله لایؤتی لعاصی
 (ژباړه) : ماوکیع ته دخپلي حافظې دکمزوری اوخرابی نه
 شکایت وکړ او هغه راته دگناهونو دپربښودلو لارښودنه وکړه. اوراته
 یې وویل چې په دې ښه پوه شو چې علم نور دی اودالله نورگنهگارتته
 نه ورکول کېږي.

امام مالک امام احمدبن ادریس شافعی ته وویل چې: ای محمد! زه
 په تاکی دنجات نښی وینم، اوزه ستالپاره په دې امت کې دامامت
 فکرلرم، نوبناء دگناهونه په کلکه ډډه وکړه ځکه چې گناهونه علوم ختموی.
 الله ﷻ دسورت مائده په (۱۱۳) نمبر ایت کې فرمایي:

وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ (۱)

(ژباړه) : هېره یې کړه برخه خپله دهغه څه نه چې ورته یادوه.
 اما تقی الدین وايي: هیره په معنی اوالفاظوپه دواړو کې واقع
 کېږي، اودهغه سبب په علم باندي عمل نه کول دي، همدغه دلیل
 دی، چې الله ﷻ دبنی اسرائیلوپه هکله فرمایي:

كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا (۲)

(ژباړه) : دهغومثال دخره دی چې کتابونه ورباندي باروي.

(سورة مائده ایت ۱۱۳).

(سورة الجمعة ۵ ایت نمبر).

دخړه په شا که فتح الباري وي او يارياض الصالحين او يابلوغ المرام او ياهم لرگي وي هيڅ توپير ورته نه لري، ځکه چې هغه خردی، کاريې يوازي دوړلو سره دی نه دپوهېدلو سره. دپربددی دهغو خلکو مثال چې کافران کېږي. همدغه شان په سورة اعراف کې فرمايې:

(وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ

الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى

الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ

تَتْرُكُهُ يَلْهَثْ). (١)

(ژباړه: اودوې ته هغه خبرې ولوله چې موږ خپل ایتونه ورته بیان کړي وه خودوی مخ ترې واړوه بیا په ده پسې شیطان شو نودغه سړی دگمراهانو څخه شو او که موږ غوښتي وای نوددغوايتونوپه وسيله به مولوړ کړی وای خودوی زمکې ته راکښته شو اودخپلو غوښتنوتابع شوددوی مثال دسپي غوندي شو چې که ته پرې حمله وکړی هم ژپه خوړنده وي او که يې پرېږدي هم ژبه خوړنده وي دادهغه قوم مثال دی چې زمونږ ایتونه يې دروغ گڼل.

پوهان وايې دادسپي خوی دی چې په گرمی کې يې ژبه دخولی نه راويستلی وي اوپه زوره اوپير زر زر ستمېږي او که سيوري

(سورة اعراف ایت ۱۷۵/۱۷۶).

ته ننوزي هم ژبه يې راويستلی وي او ستمېږي، يعنی په هيڅ حالت کې يې قرار نه وي اوڅه بدلون يې په وضع کې نه راځي او په هر حال کې يوشان وي.

همداسې د مثال په ډول دهغه خبيث او مفسد فی الارض انسان چې د علم نه څه څه نه شي اخيستلی، اونه علم ورته د تقو ذريعه ثابتېږي اونه علم ورته د الله ﷻ درضا د حصول سبب کېږي، د همدې ملحوظاتو دپه نظر کې نيولوسره وچې خطيب بغدادی په دې هکله يو ځانگړي کتاب د (اقتضاء العلم العمل) په نوم تاليف کړ، يعنی د علم نتيجه او ثمره عمل دی (هغه علم چې عمل په څنگ کې ونه لري هيڅ ارزښت هم نه لري) خليل بن احمد فراهيدی دنړۍ داډکياوونه يوتن و، تردې چې وايې خپل ذکاوت وواژه، نوموړی به د حساب په اړه فکر کاوه اوويل به يې چې زه غواړم داسې حساب جوړ کړم چې که کومه مينځه بنجارگر اوبقال ته ورځي اوڅه ورځيني اخلي چې دوکه يې نه شي کړای، او ظلم ورسره ونه کړی شي، په همدې حالت کې يې چې په فکر کولو پيل وکړ او سترگي يې پټې کړې دا جل داعی ورته را حاضر شو او هغه د جومات ستنې ته وربيرنی شو او ورسره مخامخ ولگېد او هلته يې دفاني جهان څخه سترگي پټې کړې (او غلطي هم دده خپله وه نه دهغه ستنې) الله دي پر هغه لوړ همته انسان رحم وکړي. خطيب بغدادی په خپل ضخيم کتاب (تاريخ بغداد) کې دخليل بن احمد يادونه په دې ټکو کې کوي چې هغه په خوب کې کوم سړی وليد چې ورته وايې:

الله ﷻ څه معامله در سره وکړه؟

په ځواب کې یې ورته وویل چې زما هغه عربي علوم علم عروض مولیدلی؟ ورته وې ویل: هو (خلیل) ورته وویل چې زه د دنیا په داسې حال کې ولاړم چې دهغونه هیڅ کوم څیز راته څه گټه ونه کړه، مگر هغودوه رکعت له مانځه چې دسهار به می کول، اوخلیل هغه سپری دی چې د عربوپه تاریخ کې یې د علم عروض بنسټ ایښی.

همدغه شان حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه هغه لوی شخصیت و، چې احادیث ډېر کم ورنه روایت شوي، اوهم حضرت معاذ رضی الله عنه لوی انسان و، چې دروایت شووا حدیثو شمېر یې ډېر کم دی خود کم شمیر حدیثونو دروایت په دې معنی نه دی چې هغوی په اسلامی علومو کې څه زیاته ونډه نه درلوده (دروایاتو د کمښت سره سره هغوی مجسم او خوځند قران وو چې دمځکي پرمخ گرځیدل، نوالله دي دهغوی اونورو ټولو اصحابونه راضي شي، اودهغه چانه هم چې دهغوی نه په ښه طریقه متابعت کوي دقیامت ترورځي پورې.

هغوی دلور و درجو او مرتبو خاوندان خلک وو، دگناهونونه پښخي گونښه گرځیدل، حق او معرفت یې دیقین په سترگو لیدل، نو مور هم که غواړو چې حق دحق په سترگو وینو نو باید چې دگناهونونه لیری وتښتو.

دگناه خلورمه اغیزه (تائیر)

دخلکوپه زړونوکې کینه اوبغض

محبت دالله له طرفه داوواسمانونو دپاسه نه راناښلیري، محبت هغه خپزدي چې هغه نه خوک جوړولای شي اونه يې خوک چاته ورکولای شي.

کېدای شي ځيني خلک دچاسره لباسی محبت اومینه وښايي، اوکله کله خلک دقدرت دوپري هم دکوم چاسره محبت کوي، اوداچې هغه دلښکرواودپيسوڅښتن وي نوخلک په ښکاره کې هغه ته دخپلې لباسي مینې اظهار کوي.

ليکن دغه ټول دمحبت ذریعې نه دي اونه دمحبت دحاصلولو لاري دي هغه محبت چې رښتیا هم ورته محبت ويل کېږي هغه داسې محبت دی چې هرچاته الله ﷻ وغواړي ورکوي يې اوهرچاته چې الله ﷻ اراده وکړي دعاموخلکومقبولیت نه يې برخه مند کوي. امام بخاري رحمته الله علیه د(المقت من الله) په باب کې په دې په باره کې بحث کوي، اوبياوروسته دهغه نه يوحديث روايت کوي:

اذا احب الله العبد قال لجبريل اني احب فلاناً فيحبه جبريل ثم ينادي في اهل السماء ان يحب فلاناً فاحبوه فيحبه ثم يوضع له القبول في الارض، واذا ابغض الله احداً قال لجبريل اني ابغض فلاناً فيبغضه جبريل ويقول للملائكة ان الله يبغض فلاناً فابغضوه، ثم يوضع له

البغض فی الارض. (۱)

په ځينو رواياتونو کې ددې حديث په سند کې څه خبره شته، مگر معنی يې داده: کله چې الله د کوم بنده سره مينه کوي جبرائيل ته وايي چې زه فلانی خوبنوم نوجبريل هم مينه ورسره کوي بيا داسمان په ملايکو کې غږ وکړي چې الله فلانی خوبنوی، تاسي هم ورسره مينه وکړي هماغه وي چې هغوی هم ورسره مينه کوي، بيا د مقبوليت زمينه په ځمکه کې ورته برابره کړي او که کوم بنده دالله بديشي نوجبرائيل ورسره بغض کوي او ملائکوت ته وايي چې دالله تعالی فلانی سړی بديشي نوتاسي يې هم بدوايشوی. بيا په ځمکه کې دهغه لپاره د بغض زمينه برابره وي. يقيناً چې ځيني خلک داسې نېکبخته وي چې دهغوی مينه او عامه مقبوليت خلکوت ته په يخواوبو کې ورڅښل کېږي او ځيني کسان داسې بدبخته وي چې دهغوی سره کرکه او کينه خلکوت ته په يخواوبو کې ورڅښله کېږي.

دهمدې ملاحظاتوپه نظر کې نيولو سره وايو چې محبت تش په پيسو او تقاليو نه شي حاصلېدای، بلکه محبت هغه متاع ده چې يومسلمان بنده يې دالله وحده لاشريک نه غواړي، او هغه پوهيږي چې که دالله ﷻ په دين قايم او ثابت پاتې شي نوالله تعالی دخلکوپه مينځ کې هغه مقبول او محبوب گرځوي په خبر او عمل کې يې ارزښت اچوي او زړونه دده پرخوا راماتوي.

ابن جوزی په (صیدالخواطر) نومی کتاب کې وایي، چې ماداسې خلک لیدلی چې په خپلو خبرو کې تکلیف کوي، او په تگ راتگ سره له تصنع نه کاراخلي ډیر لمونځونه کوي، خپل وخت په چپتیا تېروي او ډیري ورځي روژه نیسي، خوسره ددې هم زړونه ترې نه پزاروي او ځینی نور خلک مې داسې هم لیدلي چې ډېرې تکلیفه ژوند لري، خوش طبعي او ټوکی ټکالي کوي، او دخلکو سره په ډېر تماس کې وي اوناسته ولاړه ورسره لري، خوسره ددې ټولو دخلکوزړونه دهغوی خواماته مایل اوراغب وي او خلک یې په شاوخوا کې ټولېږي، دهمدې ځایه پوه شوم چې اصل په کارونو کې پتوالی د نیتونو دی چې دخلکو دسترگونه الوینه دی خو هماغه نیتونه الله ﷻ ته عیان دي.

هو! دروغ نیت په ذریعه انسان دانسانانو په مینځ کې لوړه مرتبه گټلای شي او یادخلکو په نظر کې د بد نیت په وجه سپکېږي، دهغه څه چې ومي ویل مقصديې داوچې.

که چیري کوم انسان پوه شي چې فلانی عمل اوفلانی خبره ناوړه ده خوسره ددې یې هم دخلکو په مینځ کې خپروي، دهمدې انسان همدغه عمل په خلکو کې دنفرت او کرکي سبب کېږي، همدغه ناوړه عمل ته دکرکي په سترگه کتل کېږي، او همدغه ناوړه عمل دکرکي موجبات اواسباب ورته برابر وي، او په دوستانو او خپلوانو کې ورته دکرکي په سترگه کتل کېږي.

همدغه وجه وه چې حضرت عثمان رضی الله عنه فرمایي:
هر خادر چې دالله نه غواړي الله به هماغه خادر ورواغونده وي.

ډير داسې خلک پېژنو چې غواړي خلک دهغوی سره مينه ولري اوداسې وجاهت پيدا کړي چې دخلکو سترگي ورواړوي، اودی هدف ته درسېدولپاره هره ممکنه وسيله په کاراچوي، خوسره ددې ټولو زړونه ورنه کرکه لري.

اوڅنگه ته يې له ورنژدې کېدلوډډه کوي همدغه شان داسې خلک پېژنو چې هيڅ نه غواړي چې خلک دي ورسره مينه وکړي اويادي يې ستاينه وکړي خوسره ددې هم زړونه ورته ميلان پيدا کوي او ورسره ناسته ولاړه لري. هغه وخت چې سيبيويه خپل استاذ خليل بن احمد ته ورغی استاذ يې ورته وويل چې ښه راغلی هغه سړی چې نه ستري کېدونکی دی.

په دې پوه شو چې محبت دالله ﷻ دخوانه دی الله ﷻ يې په زړونوکې اچوي اولله ﷻ يې دخلکودزړونوڅخه باسي، په هره اندازه چې اخلاص دالله ﷻ سره پوره وي په هماغه اندازه دخلکو زړونوته ورنژدې کېږي اوپه سترگوخوږ لگيږي، هرڅومره چې زړه داخلاص نه تش وي نو په هماغه اندازه انسان دخلکوپه نظر کې کم گرځي.

حضرت ابودرداء رضي الله عنه وايي چې: که دالله ﷻ يوفرمانيډاربنده دخپل رب اطاعت داوو دروازو دننه کوي نوهم الله به يې اثرات خلکوته څرگند کړي اوکه داوو دروازو دننه دخدای نه سرکشی کوي نوهم به يې الله دهغه سرغړونې اثرات خلکوته څرگند کړي.

اوداخه پته خبره نه ده بلکه هرانسان پوهيږي په دې باندې چې دډېروخلکوگناهونه نوروخلکوته څرگندېږي، ډېر داسې خلک دی

چې په پټه کې گناهونه کوي او هيڅوک پرې خبر نه دي تردې چې مور او پلار يې هم په هغو گناهونو نه وي خبر، چې زوی يې کوي، خو دوالدينو زړونه او داولاد ښکاره نښې مور او پلار ته داورښايې چې دهغوی زوی دگناهونو ارتکاب کوي او په بدو افعالو گرفتار کېږي.

دگناه پنځمه اغيزه (تأثير)

دبنده اودالله ﷻ په مينځ کې جدایي

بېلتون څه عجيب او غريب شی دی، څه عجيبه اسرار مکنونات لري، بېلتون انسان ته په همدې وياړمنه نړۍ کې پېښېږي، که څه هم ځينی خلک په ظاهره ډېر تازه او هوسامعلومېږي، حقیقی نیکبختی اونعمت په مال او اولاد کې نه دی بلکه ډير داسې خلک شته چې سره ډېر مال اودولته ډېر پرېشانه وي.

په گناه کې اخته کسان دهمېشه لپاره ويرجن وي، لکه چې ابن قيم رحمته الله علیه وايي: يوپه گناه اخته انسان که دباد ډېره نرمه وږمه هم اوري هغه ورته دتندر حثيثت پيدا کوي چې په هغه باندې رانازلېږي. لکه چې الله تعالی فرمايې:

يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ (١)

(ژباړه): هر اواز دخپل ځان پر ضد بولي.

اوداسې په وحشت او وېره کې ژوند تېرول دگنهگار انسان دخپلی گناه نتیجه ده، ددروازې داوازه په وېره کې وي او که کوم سړی يې

(١) سورة المنافقون آيت ٤.

خواته ورنژدې کېږي دهغه نه په ویره کې وي .
 دهمداسې مضطربانه کیفیت په متعلق ویل شوی چې که ته
 داچابت اوقبول طریقې چې ستاواستادرب په مینځ کې دی
 ترپښولاندې کوي نوییا څنگه دایماني حلاوت اوراحت اوقلبي
 اطمینان ارزو کوي .

ابومعاذ رازی ته وویل شول چې ایپه گناه کې اخته انسان
 اویاهغه څوک چې دگناه اراده یې کړي وي ، داطاعت نه گټه
 اخیستلای شي؟ هغه ورته وویل: چې نه په الله قسم چې هیڅکله به
 هم داسې نه وي ، په داسې حال کې چې یوازې دگناه اراده یې کړي
 وي اوهغه یې ترسره کړي هم نه وي یعنی په یوازې اراده هم
 داطاعت دځوندنه بې برخې دی .

ترهغه پورې چې دهغه ناوړه عمل نه یې لاس نه وي اخیستی ،
 نه یوازې داچې نه ترینه خوند اخیستی شي ، بلکه په دایمی
 اضطراب کې وی اودوحشت څه ډیری علامې اونښانې لري ، دهغې
 جملې نه څه دادی چې ځیني خلک دالله تعالی درحمت اووعدوپه
 ایتونویاور نه لري ، دهمدې وجې نه په قران کې داسې تېرېږي لکه
 چې درحمت ایتونه بلکل (عیاذبالله) قرانی ایتونه نه وي ، په داسې
 حال کې چې موبته جداً امرشوی چې په الله باندې به حسن ظن لرو
 اوپه الله باندې دنیکی گومان کول دغوره عملونو څخه دی اودوحشت
 داثارونه یودادی چې دالله تعالی سره یې تعلق شکولی ، اوداهم ویل
 شوی چې دوحشت داسبابو څخه یوسبب هم دنفاق مسئله ده .

دفساد په دې دور کې څه خلک په ظاهره خوشحاله ښکاري،
خودتنه بېخي زاړه وي، داسلام ځيني پوهان ويلي چې زړه شل وي
دغيظ نه شروع کېږي او په بنديدواخرته رسېږي الله ﷻ فرمايي:

بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ^(١)

(ژباړه): بلکه مهر لگولی دی الله په زړونو د هغوی باندې په سبب د کفر د هغوی.
همدارنگه په سورت محمد کې فرمايي:

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا^(٢)

(ژباړه): ايا هغوی په قران کریم کې غور نه کوي يادا چې زړونو ته يې
قلپونه لگيدلی دي د زړه مرگ هغه دی چې احساس په کې ورک شي.
شهيد سيد قطب رحمه الله ددې ایت په تفسير کې وايي:

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا الذُّنُوبَ مِنْهُمْ
وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ^(٣) وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ^(٤)

(ژباړه): هغه کسان چې کله د بې حيايي کار کوي او يا ظلم کوي
خپلو ځانونو باندې ياد کړي الله نوبښنه وغواړي دخپلو گناهونو لپاره.
دا خبره دامعنی لري چې يقيناً چې دويني او غوښنی درنښت کېږي
دې ته چې احساس او شعور مړ اوي کېږي او فطرت هم خیرن کېږي
او په گناه اخته کېږي خو فطرت او احساس او شعور را بیدارېږي نو الله

^١ (سورة النساء ایت ١٥٥).

^٢ (سورة ال عمران).

ته ورگرځي خوڅه خلک داسې وي چې دغرونوپشان گناهونه کوي خو هيڅ احساس هم نه ورته پيدا کېږي. که ورته ويل کېږي چې غيبت مه کوي وايې چې غيبت ډېره ساده خبره ده که ورته وويل شي چې د(سبال الثوب) نه ډډه وکړه يعنې پايڅې په مخکه مه درپسې څکوه، وايې چې داوږه خبره ده، که ورته وويل شي چې دزيری دکلونو نه ځان وساته، وايې چې داڅه دومره لويه خبره نه ده. اسلام کوم داسې څيزنه دی چې بېرته کې خلاصه شوی وي، همدې ته ورته واهيات او ارڅه برڅه خبري کوي اوداسلام دعلمي کولو نه ځان خلاصوی اوگناه ته هڅه کوي اوداسلام دعلمي کولو نه ځان خلاصوي اوگناه ته څه اعتنانه لري.

دگناه شپږمه اغيزه (تأثير) / دزړه سختوالی

دزړه سختوالی دوه درجې لري. په قران عظيم الشان کې په مهر لگېدو تعبیر شوی دی. څوک چې دزړه په سختوالی په مرض اخته وي عموماً قهقهه اومستانه خنداوی کوي، ځکه چې دهغوی په زړونو کې سختي اوویره وي، ځکه غواړي چې دهغه داخلي ناکلاری نه دڅه وخت لپاره په هغه طريقه ځان خلاص کړي اوياداچې دبې حيايی نه ډکي مجلې اورسالي لولي، اوياهم سندري اوري، ولي داسې بداخلاقه خلک دقران داوړېدلو جراثت نه لري په الله قسم چې دځينو سرکشونه دا اوړېدل شوي چې کله يې دقران تلاوت دراډيونه اوړېدلی ويلی يې دی چې نه نه! پرېږدی چې څه مستي اوساعت تېرې وکړو، اوپرېږدی څه

لږغوندي ارام وخت تير کړو داځکه چې قران کریم هغوی خپلو مکلیفتونو ته متوجه کوي او هغوی ته اگاهی ورکوي او په بدو اعمالو هغوی رسوا کوي او دخدای حضور ته هغوی وړاندي کوي چې باید دخپلو ناروا کړو وړو حساب الله ته ورکړي.

دهمدې وجي نه دقران دا ورېدونه اجتناب کوي او سندري اورېدلو ته پناه وروړي، موسیقي اوسندري هم ایټالوي اوالماني اوانگریزي اوري اود ویده کیدونه مخکې غوږونه دهغوی نه ډکوي خوبیا هم داسلام اودرسول ﷺ سره دمیني دعوی لري.

په داسې حال کې چې قران کریم هغوی اسلام اودرسول کریم ﷺ محبت ته رابولی خو هغه ځناور هیڅ توجه هم دې ته نه ږي اسلام په دی ځای کې دسرکشوترسختو حملو او یرغلونو لاندې دی. اومسلمانان هم په وړو وړو ډلو تپلو وپشل شوی خوددې مصیبت هیڅ فکر هم ورسره نشته اودا داصل اوفرع په نامه چې کومه صطلاح ده زمور اسلامو دین داصل اوفرع اوقشر وجودنه لري اسلافو اسلام یو اجتماعی واحد پیژاندو چې دژوند دټولو امورو په برکې نیوونکی و، اودهمدې اجتماعی واحد دتعلیم اوبودنی لپاره یو معلم مبعوث شو، چې محمد رسول الله ﷺ نومېده، رسول کریم ﷺ د (لا اله الا الله) نه نیولی چې راس التوحید دی تر (اماطة الاذی عن الطريق صدقة). پورې دژوند دټولو امورو لپاره رالېږل شوی اودټول دین دعوت یې خلکو ته ورکړی اودټول دین داحکامو دتطبیق لپاره یې هلی ځلی کړي دي، که دیوې خوانه وایې، چې ماسیوا دالله نه بل

معبود نشته دبل خوانه دیوه ډیره په ظاهره واره کارښودنه هم کوي چې دلاري نه مضر خیزلیری کول هم صدقه ده.

ددې ټولو خبرونه دانتیجه اخلو چې ټول په ټوله هغه زړه چې سخت اوبې حسه شوی اویا اصلاً مړ شوی په گناهونو کې لوغږیزې او هیڅ خیز ورباندې اثر نه کوي.

الله ﷻ دداسې بې حسه او مړ و زړونوپه هکله دبقري په سورت

کې فرمایي: **ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ (۱)**

(ژباړه): بیا سخت شول زړونه ستاسو وروسته دهغه نه نوداسې دی لکه کاني.

امام تقی الدین د (درء تعارض العقل والنقل) په کتاب په دوهم ټوک کې وایي: چې هر خطاب بنی اسرائیلو ته شوی په واقع کې دهغه نه مقصود موریو، عام متل دی چې وایي: لوري وایم تاته خومبر ورو اوره ته.

الله ﷻ دحدید په سورت کې فرمایي:

الْمَيَّانِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ

وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ

قُلُوبُهُمْ ۗ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ (۲)

(ژباړه): ایادمسلمانانولپاره هغه وخت نه دی رارسیدلی چې

^۱ (سورت البقره).

^۲ (سورة الحديد).

خاشم اوتابع شي زورونه دهغوی دالله دذکر لپاره اودهغه څه لپاره چې رانازل شوی دی دحق نه اونه دی کېږي پشان دهغوخلکوچې ورکړل شوی و کتاب دمخکې نه، نو اوږد شوپه دوی باندي ژوند، نوسخت شول زړونه ددوی اوږپر ددوی فاسقان دي.

مسلمانانو ورړنو! ابن قییم رحمته الله علیه په خپل کتاب (مدارج السالکین) کې دزړه سختوالی سببونه ذکر کړي اودهغې جملی نه یې گناهونه په گوته کړي اوهمدغه زمور، دبحث موضوع ده دمباحاتو ډېرښت (یعنی په مباح کارونو کې ډېر مشغولېدل) ډېري خبري چې دالله ذکرپه کې نه وي ډیر خوراک، ډېرخوب اوډېر اختلاط دغه ډول هغه سببونه دي چې زړه سختوي اوهمدغه اموريې په یوه عجیبه طرح تفسیر کړی په هر حال دزړه مرگ (چې الله مودي دداسې بدبختی نه وساتي) دانسان هرڅه په اوبولاهو کوي الله جل جلاله دانعام په سورت کې فرمایي:

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (٣٣) (١)

(ژباړه): اياهغه څوک چې مړه و نوژوندي موکړل او وموگرځوله دهغوی لپاره رڼا، چې درومي په هغې سره په خلکو کې دهغه چاپه شان به وي چې په تيارو کې وي اونه دی دهغه نه وتونکی همداسې (لکه چې

ښايسته کړل شوی دی مؤمنانوته ایمان، ښايسته کړل شوي دي کافرانوته هغه شی چې دوی یې کوي له کفر او معاصیو څخه. دزره سختوالی په مومن کې هم پیدا کیږي، د عبدالغنی مقدسی نه پوښتنه وشوه لکه چې ابن رجب دهغه دژوند په حالاتو کې د (ذیل طبقات الحنابله) په کتاب کې دهغه ذکر کوي او همدا راز ابوعلی الفراء په (طبقات الحنابله) نومې کتاب کې وایې چې ورته وویل شول، څه دی صحت ددې حدیث:

(ان ابابکر مر علی قوم من الصحابة فوجدهم يبكون، قالوا کنا کذلک حتی قست قلوبنا، قال سببه بعض شواغل الحیاة التي تحدث للمؤمنین فقد یقسو قلبه بذلك وهو لیس اثم وهذا بسبب فعل مباح).

(ژباړه): ابوبکر په څه اصحابو باندې تېریدی او هغوی یې په داسې حال کې ولیدل چې ژړل یې، ویل یې چې مور داسې وو ځکه موزرونه سخت شول، ویې ویل چې سبب دژوند ځیني مشغولتیاوی دي داسې چې مؤمن ته پېښېږي نويقیناً سختوي زړه دهغه په هغه کار سره په داسې حال کې چې هغه گنهگار نه دی، ځکه چې هغه مباح فعل دی او هغه مجاهد چې دتوري ټانگ اوتوپ اوالوتکی سره ژوند تیروي په دې اندازه دزره نرمښت نه لري، نوعذر کوي او شکر باسي په هغه باندې، که څه هم یو مجاهد په دې باندې گنهگار نه دی، لیکن دهغه نه مطلوب دادی چې دژوند په ټولو

اړخونو کې به تکیه کوونکی وي
البته هغه سختوالی چې انسان ورباندې ملامتیري هغه عبارت
دی دالله ﷻ د ذکر د ترک کولونه، او قرآن ته په شا کولونه، اودمرغی
په هیریدلوسره اودالله حضور ته په ورتلوسره غافله کیدل.

دگناه اوومه اغیزه (تأثیر) / دژوند خرابیدل

هرڅه بدلېدلای شي بې د عمر نه او هرڅه چې د لاسه ووزي بیرته
لاس ته دراوستو امکان یې شته په څه طریقه سره خوژوند داسې نه
دی ژوند چې یوځل تیر شو، بیا به بیرته نه راگرځي چې تیر شول هغه
فوت شول.

(مأمضى فات المؤمن غيب ولك الساعة التي انت فيها!)
څه چې تیر شول هغه فوت شول اوراتلونکي هم اونا معلومه دی
اوستالپاره هغه کړی اوساعت دی چې ته په کې یې الله ﷻ دفاطر په
سورت کې فرمایي:

أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فِتْنًا
لِّلظَّالِمِينَ مِّنْ نَّصِيرٍ ﴿٢٤﴾ (١)

(ژباړه): وبه وايو چې اياتاسوته مي دومره ژوندنه و درکړی چې
پندپه کې واخلي په هغه کې هرڅوک چې غواړي ترې پند په کې
واخلي په هغه کې هرڅوک چې غواړي ترې پند واخلي اوراغلی

تاسوته وپروونکی

همدارنگه الله ﷻ دژوند دنه پايښت په هکله فرمايې:

قُلْ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ

يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَاذِينَ ﴿١١٣﴾ (۱)

(ژباړه): خو کاله ژوند مو وکړه په محکه کې ويې ويل او سپدلو يوه ورځ او يا څه برخه دورځي نوته په خپله پوښتنه وکړه د حساب کوونکو څخه.

البته دغه پوښتنه الله تعالی ددې لپاره کوي چې ددې ژوند لنډوالی ددې نه هم لنډ وښايي لکه چې فرمايې:

أَحْسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٤﴾ قُلْ إِنْ

لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَن كُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٥﴾ (۲)

(ژباړه): ژوند مونه دی در کړی په دنیا کې مگر لږ دهغه نه دريغه چې تاسو پوهيدلای ایا تاسو گومان کوي چې ما تاسو عبث پيدا کړي یا ست اوماته به نه راگرځي؟ نو دلور و مرتبو خاوند دی الله تعالی بادشاه د حق دی نشته هيڅ معبود مگر هغه رب د عرش عزت من.

د ابن عباس رضي الله عنهما نه روایت شوی:

(نعمتان مغبون فيهما كثير من الناس الصحة والفراغ) (۳)

^۱ (سورة المؤمنون).

^۲ (سورة المؤمنون)

^۳ صحيح البخارى: ۴۲/۷. حديث منه ۳۶۸۸.

(ژباړه): دوه نعمتونه داسې دي چې ډیر خلک په کې دوکه شوی

هغه روغتیا او فراغت دی.

هغه ډیر ستر عامل چې عمر خرابوی هغه گناهونه دي، نو باید چې هڅه وکړی چې هغه څه ته چې هڅه کوله ورته سلفواوهغه بامقصد ژوند تېرول و، چې سلفو ترینه گټه اخیسته خو که ژوند دگناهونو خوراک شو بیانودنیا او آخرت دواړه دلاسه وتلی او په الله ﷻ باندې پناه غواړو دداسې هلاکت او تباهی نه.

نېکواسلافو به په مباحاتو کې داشتغال نه ډډه کوله خواوس مور مرتاسفانه چې خپل ډیر قیمتی ژوند په گناهونو کې تیروو، نه چې په مباحاتو کې، الله ته سوال کوو چې مور او ټول مسلمانانوته رجوع رحمت سره وکړي.

کنزین وبره ته وویل شول چې دمور سره کینه (کنز دیوه سپری نوم دی) کنز ورته وویل چې لمرودروی چې زه ستاسو سره کینم، ددې خبر مطلب دادی چې لمر په دایمی خوځښت کې دی او پرله پسې عمرونه قرضوی یعنی کموی یې (نوزه څنگه کینم او خپل عمر په بې فایدي کیناستلو صرف کړم).

دقات قب المرء قائله ان الحیاة دقائق وثواني

(ژباړه): دزړه حرکت انسان ته وایي چې ژوند خودقیقی خوشانیی دی بدبختی هغه ده چې په مسلمانانو کې یې وینوزه د کافرانو خبره نه کوم ځکه چې هغوی په دې مورد کې هیڅ حساب نه لري او کافران دالله تعالی سره څه مقام او منزلت نه غواړي او هغه

بې قصداً ضایع کوي (انسوالله فنیهم) الله بې هیڅ کړ، پس الله هم دوی هیڅ کړل، خو دمسلمانانو اکثریت په داسې حال کې مبتلا دی چې الله دي ورباندې رحم وکړي خپل پیربڼه ژوند خرابوي، ددې نه به بله ستره گناه څه وي چې مسلمان خپل ژوند ضایع کوي اودخدای داطاعت نه سرغړوي.

دگناه اتمه اغیزه (تأثیر)

دگناهونو وروستی علامه اونښه چې قلبی قساوت ته منجر کېږي داده چې انسان په آخرت کې دسختو سختیوسره مخامخ کوي اوهغه سختی اوعذابونه الله ﷻ په خپل کتاب کې اورسول کریم ﷺ په حدیثو کې ذکر کړي دزانی لپاره عذاب دی دشراپی لپاره عذاب دی دقاتل لپاره عذاب دی دکاذب لپاره عذاب دی دوالدینودعاق لپاره عذاب دی نوپه الله تعالی باندې پناه غواړووعذاب دالله ﷻ نه.

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا ۗ

رَبَّنَا فَاعْفُ رَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٣٢﴾ (۱)

(ژباړه): ای زموږ ربه! یقیناً چې واورېدله موږ چېغه دمنادی چې په لوړ اواز یې خلک دایمان لوري ته بلل او ورته ویل یې ایمان روړی په رب خپل باندې، نوایمان راوړموږ، نو وښه موږ ته گناهونه زموږ اولیری کړي زموږ نه بدی زموږ اومړه موکړې دنېکانوسره.

۱ (سورة ال عمران).

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحِرَ
عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ الْعُرُورِ ﴿١١٥﴾ (١)

(ژباړه): څوك چې خلاص شو ددوزخ داوړنه اوننوت جنت ته،
نويقينا چې مرادته ورسيداونه دي ژوند ددنيا مگرڅه متاع ددوکی
چې بقايې لږه اوفنايې ژرده).

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١١٦﴾ (٢)

(ژباړه): ای زموږ ربه يقينا ته چې څوک دننه کړې اورته
نويقينا چې رسوا دی کړهغه اونشته دظالمانولپاره هيڅ مرستندوی.
په اخر کې ووايو چې انسان ته هيڅ شی هم باقی نه پاتي کېږي
نه شرف اونه عزت اوهم نه قدرت هرڅه پای ته رسېدونکی اومخ
پرزوال دی يوازی دالله مقدس ذات دی چې باقی پاتي کېږي
اوانسان ته که څه پاتي کېږي هغه داسې عمل دی چې صادقانه
اومخلصانه يې دالله لپاره کړی وی.

سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين
والحمد لله رب العالمين .

١ (سورة ال عمران).

٢ (سورة ال عمران).

دہریہ ایجاب پورہ فی اراوا
مکتبۃ الحجوم

تلفون نمبر
 کالنگھو فیضانِ کتب و تصانیف
 تحائفِ عینِ الوداد ابراہیم

مکتبہ جنگ پبلسٹون
 بسکوار پبلارہ کوڑہ خٹک
 0300-9395919
 0306-7616569

091-2580182
 0300-5991873
 0321-9333526

